

Do 1. oktobra bi morala biti stavba črnomaljske postaje pod streho. 1. novembra je bila pa še taka.

Komu koristi tako neodgovorno zabavljanje in potvarjanje resnice?

Delavski svet Uprave za ceste LRS — Tehnična sekcija Novo mesto nam je posjal v objavo prepis zapisnika zadnje redne seje in daljši članek, kot odgovor posameznim članom kolektiva, ki na vsakem koraku zabavljajo čez tehnično vodstvo in čisto zlonamerno prikazujejo stanje v podjetju.

Iz zapisnika in objava posnamo tole: pred kratkim je bil v Ljudski pravici Borbi objavljen članek pod naslovom: »Ukrepi na svoje roko, ki čisti napačno prikazuje razmere v Tehnični sekciji Novo mesto. Navedbe v članku podcenjujejo vlogo delavskoga sveta in upravnega odbora v tem podjetju, ob enem žalijo čef sekcije in celoten kolektiv. Ta članek ni nič drugega, kot nadaljevanje ogabne gonje posameznikov iz podjetja, ki jo uganjajo že daje časa. Tako so lanj nekateri skovali celo zaroto proti čef sekciji Florjanu Uhlu, ki se je potem izkazala za neosnovano in zlonamerno, sedaj pa je spet navedeno v omenjenem članku polno netočnost in očitnih prevrtajanj dejstev. Delavski svet je v osem tem razpravljal na seji 9. novembra letos in sprejel sklep, da takci gonji napravi konec.

»Naš delavski svet obstaja iz članov šestih sindikalnih

podružnic in kot celota predstavlja kolektiv sekcije ter tudi kot celota odloča o gospodarjenju v podjetju. Večini članov so razmere v podjetju dobro znane, prav tako dobro poznajo čef sekcije, ki je na tem položaju že vse od osvoboditev dalje. Razumljivo je, da on kot odgovorna oseba noče in seveda tudi ne sme dopuščati, da bi posamezniki gospodarili in delali po svoje, ker bi bilo to v škodo podjetja. Na sedežni sekciji je nekaj ljudi, ki nikakor nočejo razumeti, da so disciplina, red, trdost, potrdost in čut odgovornosti do dela očitno pogoj za uspehe podjetja ali ustanove. Grobe odnose, laži in intrige posameznikov obsoveti delavški svet kot celota, pa naj huj povzroči kdorkoli. Vsa ta gonja je delo tukih.

Popolnoma je zlagana trátev, da čef sam odloča o vseh stvarih mi no delavskoga sveta in upravnega odbora, ker je resnica rayno obratna. Tištih par ljudi, ki kaj takega trdijo, pa ne more predstavljati celotnega kolektiva. Glede očitnega znižanja plača predsedniku sindikalne podružnice v Novem mestu je zadeva prav tako prevrnjena na glavo. Čef sekcije je to res napravil, toda po naloku, ozirno sklep delavskoga sveta. Tudi takojen odustop mizarskega delavca, ki je bil slušajno tudi delovni inšpektor, delavski svet popolnoma odobrava. Ljudi, ki hočejo rušiti red in disciplino, ki se upirajo izpolnjevanju nalog ter se druge nagovarjajo na neposlušnost, bo tudi v bodoče vodstvu sekcije v soglasnosti z delavskim svetom takoj odstranilo iz delovnega mesta. Takih sekcija ne potrebuje. Zlonamerina in izkrivljena je tudi trditev, da je čef razrešil bivšega sekretarja, ki položa sekretarja podjetja. To mesto je bilo odpravljeno po sistematizaciji delovnih mest.*

Tako navajata zapisnik in objekt delavskoga sveta Tehnične sekcije Novo mesto. V objisu še navajajo, da čef nimajo kaj očitati, kaj to, da je premalo strogo, kadar je treba udariti po krivcih. Pri takem delu, ko gre za dobrobit ustanove in za pravilne odnose do ljudske imovine ter do, da bo v resnici imel vedno »zaščito« od zgoraj, to je delavskoga sveta in nadrejene organe, in ne tako zasčito, kot mu jo činkar zlonamerno podstika, češ, da se na to sklicuje.

Katastrski urad v Novem mestu je do 4. novembra navelj že 75 honorarnih moči, ki izračunavajo katastrski dohodek v dinarjih. Tako je treba spremeniti vse goldinarje in krajevje, ki so v 1. 1896 izračunali katastrski dohodek za posamezna posestva v dinarje. Da bo lahko vsakdo s posestvoma jista sam razbral, koliko katastrskega dohodka ima posestvo v dinarjih, navajamo nekaj števil, s katerimi izračunavajo na katastrskem uradu dohodek. Novomeški okraj ima na primer razdeljen v dve cenični področji. Prvo zajema ravinske predele v okraju, a drugo višje ležeče kraje. Vsa zemlja je razdeljena po kakovosti zemljišča na 8 razredov. Tako je treba računati za vsak razred posebej. Koliko ima dohodka v dinarjih. Poglejmo kako se izračunava katastrski dohodek v novomeškem okraju za

nike ravinarske predele! Vsak goldinar dohodička, ki so ga dale v staru Avstriji njive pomnožimo s 3060 dinarji in vidimo, koliko dohodku nam daje njiva v današnji valuti. Za vinoigrade je katastrski kolčnik znatno višji. Goldinarje je treba pomnožiti s 6200 din, kar nam da katastrski dohodek izrazen v dinarjih. Enkratce dohodka v vinogradih do teorej zdaj 62 din. Pri gozdu naletimo spet na druge številke: goldinarje pomnožimo s 1200 din, a dohodek, ki ga dali nekoi travnik in pašniki, izračen v goldinarjih, s 1560 dinarji. Goldinarje, ki jih je dala sadnjera pa spet z 2560 dinarji.

Ze v poletju je Katastrski urad v Novem mestu s honorarnimi močmi očistil vse katastrske listine in spise napak. V novembra pa naj bi novomeški, Šoštanjski in Ljutomerški okraj prvi izračunali katastrske dohodek v dinarjih.

Nova davna odmera, odmera po katastrskem dohodku bo mnogo pravčnejša, kar je bila odmera po dohodkih. Vsi kmetji, jo že težko pričakujejo, saj jih bo pravilno obremena, toda le v tem, da so v predvojnih in povojnih letih sproti javljali na katastrskem uradu vse spremembe, ki jih je zadevalo razmejitev in kategorizacija zemljišč brez upiranja ravna po nadvihih katastrskih uradov in katastrskih organov.

Ko so mu izročili listo ujetnik, je izbral poleg Marcella Petacci, ki ga je sam identificiral, se 15 drugih: Alessandra Pavolini, notranjega ministra

Paola Zerbino, Francesca Baraco, mestnega komisarja Coma, Paola Porta, stranknega sekretarja Fernanda Mezzasoma, polkovnika Cassaliniu ter ministre in sekretarje Bombaccia, Callista, Coppola, Daguanna, Gattia, Liverania, Roggera, Romana, Nudia in Uttingergerja. To je bilo ob 14.26, slablji dve ur pred koncem.

Okrug treh popoldne je prispeval polkovnik Valerio z Mazzaglio, stotnik Neri, ga je peljal v Mario hišo.

Valerio je stopil v sobo oben ujetnikov in jima sporocil, da ju bo odpeljal. Clareta je ležala na posteli, oblecena v siv kostum. Tudi Mussolini je bil oblesen, ognil si je še plasti, zavil ovratnik in potisnil čepico na čelo. Nato so stopili v Valerijev avtomobil.

Na trgu Mezzegre stoji neke vrste slavolok, pri katerem se začenja Via 24. Maggio (ulica 24. maja). Ta ulica, ki je polna ovinkov, pelje skozi majhno naselje Giulino v Azzano mimo mnogih vil, ki jih obdajajo s kamnenjem ogrenjeni vrtovi.

KONEC

Villa Belmondo je ostevilita s številko 14. Valerio se je ustavil pred zidom, ki to vilo obdaja in ukazal, naj oba ujetnika izstopita.

Stala sta prav ob zidu, ko je stopil Valerio tri korake nazaj sosednem samostanu, je prosil

POLKOVNIK VALERIO

Pred poldnevom je prispeval Dongo polkovnik Valerio, predstavnik nacionalnega osvobodilnega komiteja iz Milana. Njegovo pravo ime je bilo Valter Ausidio, po poklicu knjigovodja. Ker je bil star komunist, je presedel od svojih 35 let, 5 let v ječi kot politični kaznjenc. Bil je med priborčniki Luigije Gallosa, vrhovnega komandanta italijanskih partizan, ki je bil že med španško državljansko vojno komesar slavne Internationalne brigade.

Luč v sobi oben ujetnikov je imel ugasnila. Stražarji, ki so stali zunaj, so slišali, kako sta Mussolini in Petacci še nekaj cass med seboj sepetala. Včasih so lahko razumeli brezupno: »Tutto è inutile (vse je zamam). Se 30 ur življenja je bilo v Dongo.

Ujetnika sta spala do 11. do poldne. Da bi se lahko umil, je smeu Mussolini svojo obvezo z glave, pri tem pa ga je Giacomo di Maria spoznal. Tako je stopil svoje odkritje ženi. Mussolini je prošel za zanj, klobo, klobaso, kruh in vodo.

Ujetnika je sklical: »Lia! Cež nekaj časa se je odprlo okno in gospodinja Lia Di Maresca je pomolila skozenj glavo. Neri je povedal, kdo budi, in sporočil, da misli prenočiti pri njih dva nemška ujetnika, ne nemški zakonski par. Kmalu se pojasnili tudi mož in obnova Lia.

Ujetnika sta spala do 11. do poldne. Da bi se lahko umil, je smeu Mussolini svojo obvezo z glave, pri tem pa ga je Giacomo di Maria spoznal. Tako je stopil svoje odkritje ženi. Mussolini je prošel za zanj, klobo, klobaso, kruh in vodo.

Paola Zerbino, Francesca Baraco, mestnega komisarja Coma, Paola Porta, stranknega sekretarja Fernanda Mezzasoma, polkovnika Cassaliniu ter ministre in sekretarje Bombaccia, Callista, Coppola, Daguanna, Gattia, Liverania, Roggera, Romana, Nudia in Uttingergerja. To je bilo ob 14.26, slablji dve ur pred koncem.

Okrug treh popoldne je prispeval polkovnik Valerio z Mazzaglio, stotnik Neri, ga je peljal v Mario hišo.

Valerio je stopil v sobo oben ujetnikov in jima sporocil, da ju bo odpeljal. Clareta je ležala na posteli, oblecena v siv kostum. Tudi Mussolini je bil oblesen, ognil si je še plasti, zavil ovratnik in potisnil čepico na čelo. Nato so stopili v Valerijev avtomobil.

Na trgu Mezzegre stoji neke vrste slavolok, pri katerem se začenja Via 24. Maggio (ulica 24. maja). Ta ulica, ki je polna ovinkov, pelje skozi majhno naselje Giulino v Azzano mimo mnogih vil, ki jih obdajajo s kamnenjem ogrenjeni vrtovi.

KONEC

Villa Belmondo je ostevilita s številko 14. Valerio se je ustavil pred zidom, ki to vilo obdaja in ukazal, naj oba ujetnika izstopita.

Stala sta prav ob zidu, ko je stopil Valerio tri korake nazaj sosednem samostanu, je prosil

Polkovnika, da bi smel podeleti vsem, ki to žele, zadnje cerkveno opravilo. Oba ministra, Romano in Liverani sta prej same prosila za duhovnika.

Polkovnik Valerio je dovolil patru za to opravilo tri minute.

Ko je imel pater pomislike, da vojaška nujnost ne dovoljuje nobenih zavlačevanj. Zato naj početi.

USTRELJENI V HRBT

Duhovnemu ni preostalo kaj več, ko da je podelel splošno odvezo, nakar je bilo ujetnikom ukazano, da naj se obrnejo proti jezeru. Bilo je očitno, da bo do ustreljeni v hrbot.

Tudi v Italiji velja tako kot v vseh deželah, kjer izrekajo smrtno odsodo z ustrelitvijo, ustrelitve v prsi za častno odsodo. Ustrelitev v hrbot pa jim je tako kot obešanje, v sramoto. Takšna smrt je bila dolodelna preostalom Mussolinijevim trabantom.

Ko je Barraco, nekdanji Mussolinijev zaupnik, videl, kakšna smrt ga čaka, se je začel sklicevati na obe zlati medalji, ki ju je dobil v vojni kot načinje italijanskega odlikovanja za hrabrost. Prostil je, da bi smel gledati, kako ga bodo strešali. Polkovnik Valerio mu je telje ni izpolnil.

(Nadaljevanje in konec pruhodnje)

Zadnjih 100 ur življenja diktatorja Mussolinija

(5. nadaljevanje)

Gospa Lia je vrgla nekaj polet v štedilnik in segreal kavin nadomestek. Ko ga je pokusil, je Mussolini grdo skremžil obraz. Pedro je prosil gospodinjo, naj pripravi za ujetnika spalnico s svežo posteljnino. To je bilo kmalu napravljeno in Mussolini ter Clara sta odšla v sobo. Dva partizana sta se poslavila pred sobo, dva druga pa sta stražila pred hišo. Pedro in njegov spremstvo pa so se odpeljali v svoj glavni stan v Dongo.

Luč v sobi oben ujetnikov je imel ugasnila. Stražarji, ki so stali zunaj, so slišali, kako sta Mussolini in Petacci še nekaj cass med seboj sepetala. Včasih so lahko razumeli brezupno: »Tutto è inutile (vse je zamam).

Se 30 ur življenja je bilo v Dongo.

Ujetnika sta spala do 11. do poldne. Da bi se lahko umil, je smeu Mussolini svojo obvezo z glave, pri tem pa ga je Giacomo di Maria spoznal. Tako je stopil svoje odkritje ženi. Mussolini je prošel za zanj, klobo, klobaso, kruh in vodo.

Ujetnika je skascal za oficira partizanske komande v Milani in pokazal dokument, ki je ukaževal vsem partizanom, da mu morajo nuditi vso podporo. Umetnost je izjavil, da je njegova naloga uničiti Mussolinija. Clara Petacci in ostale fa-

paola Zerbino, Francesca Baraco, mestnega komisarja Coma, Paola Porta, stranknega sekretarja Fernanda Mezzasoma, polkovnika Cassaliniu ter ministre in sekretarje Bombaccia, Callista, Coppola, Daguanna, Gattia, Liverania, Roggera, Romana, Nudia in Uttingergerja. To je bilo ob 14.26, slablji dve ur pred koncem.

Okrug treh popoldne je prispeval polkovnik Valerio z Mazzaglio, stotnik Neri, ga je peljal v Mario hišo.

Valerio je stopil v sobo oben ujetnikov in jima sporocil, da ju bo odpeljal. Clareta je ležala na posteli, oblecena v siv kostum. Tudi Mussolini je bil oblesen, ognil si je še plasti, zavil ovratnik in potisnil čepico na čelo. Nato so stopili v Valerijev avtomobil.

Na trgu Mezzegre stoji neke vrste slavolok, pri katerem se začenja Via 24. Maggio (ulica 24. maja). Ta ulica, ki je polna ovinkov, pelje skozi majhno naselje Giulino v Azzano mimo mnogih vil, ki jih obdajajo s kamnenjem ogrenjeni vrtovi.

KONEC

Villa Belmondo je ostevilita s številko 14. Valerio se je ustavil pred zidom, ki to vilo obdaja in ukazal, naj oba ujetnika izstopita.

Stala sta prav ob zidu, ko je stopil Valerio tri korake nazaj sosednem samostanu, je prosil

Polkovnika, da bi smel podeleti vsem, ki to žele, zadnje cerkveno opravilo. Oba ministra, Romano in Liverani sta prej same prosila za duhovnika.

Polkovnik Valerio je dovolil patru za to opravilo tri minute.

Ko je imel pater pomislike, da vojaška nujnost ne dovoljuje nobenih zavlačevanj. Zato naj početi.

USTRELJENI V HRBT

Duhovnemu ni preostalo kaj več, ko da je podelel splošno odvezo, nakar je bilo ujetnikom ukazano, da naj se obrnejo proti jezeru. Bilo je očitno, da bo do ustreljeni v hrbot.

Tudi v Italiji velja tako kot v vseh dežalah, kjer izrekajo smrtno odsodo z ustrelitvijo, ustrelitev v prsi za častno odsodo. Ustrelitev v hrbot pa jim je tako kot obešanje, v sramoto. Takšna smrt je bila dolodelna preostalom Mussolinijevim trabantom.

Ko je Barraco, nekdanji Mussolinijev zaupnik, videl, kakšna smrt ga čaka, se je začel sklicevati na obe zlati medalji, ki ju je dobil v vojni kot načinje italijanskega odlikovanja za hrabrost. Prostil je, da bi smel gledati, kako ga bodo strešali. Polkovnik Valerio mu je telje ni izpolnil.

(Nadaljevanje in konec pruhodnje)

